

'GOEDE FRIET, DAAR BEN IK TWEE DAGEN MEE BEZIG'

Een tikkie gênant, maar o zo lekker: acteur Gijs Schotten van Aschat, vanaf 22 augustus bij Toneelgroep Amsterdam te zien in *Lange Dageis naar de Nacht*, biecht zijn *guilty pleasures* op.

FRIET BAKKEN 'Bij familie en vrienden gooi ik altijd hoge ogen met mijn friet. Laats vierde mijn dochter haar 21e verjaardag, en toen heb ik voor 25 man friet en biefstuk gebakken. Eerst naar de groenteboer, om goede aardappelen te kiezen. Schillen, in zout water zetten. Voorbakken. En ten slotte afbakken. Goede friet, daar ben ik twee dagen mee bezig.'

DOM WERK 'Wij hebben een familiehuis in Brabant en ik vind echt niets leuker dan de hele dag in de tuin bomen hakken en vuurtjes stoken. Dat domme tuinierswerk. Vaak zijn het dingen die totaal nutteloos zijn, maar in wezen is het hele leven nutteloos. Dus zo kom je toch tot de kern.'

BAAIEN 'Een mooie baai in bijvoorbeeld Italië, die móét ik overzwemmen. Geen idee waarom, maar zo van de ene naar de andere kant zwemmen, dat vind ik heel prettig om te doen. In Brabant heb je De IJzeren Man, een natuurwater. Als ik daar ben, zwem ik elke dag zo'n twee à drie

kilometer. Ik houd het meest van dat soort simpele dingen.'

ALLEEN 'Ik ga nooit in een restaurant eten voordat ik moet spelen, terwijl veel acteurs dat wel doen. Ik vind het prettig om in de schouwburg een beetje in mijn eentje te klooiën. De krant lezen, het script doornemen, een hoterhammetje eten. Ik merk steeds meer dat een voorstelling en de preparatie daarvoor niet alleen mijn werk is, maar ook mijn rustmoment in de wereld. Er is zo'n ongelooflijk gedoe de hele tijd, met bellen, sms'en en ga zo maar door. Als ik speel gaan de telefoons uit, iedereen

is gefocust op het stuk. Ik zal wel een oude man worden, maar dat ben ik erg gaan waarderen.'

HORLOGES 'Ik schuim de hele wereld af op zoek naar horloges uit de jaren vijftig en zestig. Ik zit veel op eBay, maar je kunt me ook op horlogebeurzen vinden, waar oude mannetjes onder het tl-licht achter hun tafels zitten. In de jaren zestig had je de vervolmaking van het simpele horloge; de tijd en de datum, meer niet. Ik vind dat zo mooi. Ik heb zo'n vijftig à zestig stuks, de duurdere kosten rond de vijfduizend euro. Maar ik zie het als een investering.' ■